

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danskeren 1

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 350. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1848_941-txt-shoot-idm14920.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det er ingenlunde først *iaar*, at jeg har faaet Ord for at nære og anbefale et mageløst, grusomt *Had* til alt hvad der er *Tydsck*, thi det er snart en heel Menneske-Alder siden, at *Dahlmann* offentlig krævede mig til Regnskab for den Udaad at ville *aandelig* bygge *Dannevirke* op paa ny, skjøndt det var Danmarks Perlevenner, jeg dermed vilde skille det fra og skille det ved*—Det var i Anledning af Tidsskriftet "*Dannevirke*" som jeg udgav i Aarene 1816 og 17.; men indtil *iaar* fandt jeg det ikke Umagen værd at forklare og forsvare *mit* Tydsckerhad, da jeg vidste, de fleste Danske Læsere *turde ikke* tænke sig Mueligheden af at det lod sig forsvare, end sige da Mueligheden af at de kunde dele det, uden at døe paa Retterstedet. *Iaar* har derimod Piben faaet en anden Lyd, saa mange herinde kappes om at lægge deres *Had* til Tydskerne for Dagen, Somme ved bogstavelig at slaae dem for Panden eller jage dem en Kugle giennem Livet, hvor de træffer dem, og Somme ved at skrive dem Hæder og Ære fra, eller ved at opmuntre til at lægge deres blomstrende *Søstæder* i Aske og ved *Spærring* (stræng Blokade) pine Sjælen ud af Livet paa dem, de Hunde; medens jeg kun ideligere og mere paatrængende gjentager mit gamle Raad, baade med Haand og Mund at slaae fra os og væрге baade vort *Fæderneland* og vort 351*Modersmaal*, baade vort *Hoved* og *Hjerte* mod *Tydsken*, da vi ellers uden Redning gaaer tilgrunde. Vist nok opmuntrer jeg ogsaa vore unge Karle til uden al Barmhjertighed at slaae alle de *Tydsckere* ned for Fode, som de møder med *Vaaben* paa de *Danske* Enemærker, men det er kun af Kiærlighed til Danmark, og see, deri er *mit* Tydsckerhad kiendelig forskielligt fra *some andres*, at det udspringer ene og alene af min *Fædernelands-Kiærlighed*, og lader sig derfor godt forlige med den *Menneske-Kiærlighed*, hvoraf sand *Fædernelands-Kiærlighed* kun er en *folkelig* bestemt og farvet Skikkelse. Mit *Had* forfølger nemlig *aldrig* Tydskerne *over Eideren*, saa jeg er oprigtig *eiderdansk*, og mit Tydsckerhad strækker sig kun til *Tydsken* forsaavidt den eller han er til Skade for *Dansken*, thi naar jeg, som historisk Folke-Betragter, sætter Tydskeren langt lavere end han selv og hans andre Beundrere finder billigt, da er det *ingenlunde* af *Had* eller Misundelse, men af videnskabelige Grunde, hvormed min Anskuelse maa staae eller falde. Somme andre derimod, som bøie sig ydmygelig, naar de sees over Hovedet af Høitydskerne, og ønske inderlig, de var som en af dem, og finde det lige saa grueligt som latterligt, at jeg vilde have Tydsken gjort *maalløs* paa den *Danske* Rigsdag, *fredløs* i alle *Danmarks* Skoler og *skurrende* i alle *Danske* Øren, de raader imidlertid stærkt til paa alle muelige Maader at 352pine og plage Tydskerne i deres Hjem, ødelægge deres Handel og Søfart og derved alle deres Næringsveje, jo meer, jo bedre, uden at Danmark derved enten vandt det mindste, som var værdt at nævne, eller kom et eneste Skridt længere fra den truende Undergang, men tabde tvertimod uberegnelig, fordi *Handelen* hænger sammen over hele Europa. Dette *Tydsckerhad* har altsaa *ikke* det mindste med Kiærligheden at gjøre, men strider mod al *Menneske-Kiærlighed*, derfor ogsaa mod den menneskelige *Fædernelands-Kiær lighed*, da en saadan *barbarisk* Krigsførelse baade vilde beskæmme og fordærve det Danske Folk.